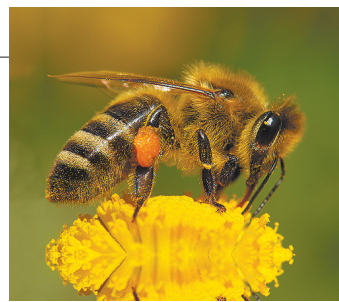

7 Дії податківців інколи нагадують звичайний «наїзд», а не роботу в окресленому для них законодавством правовому полі

8 На Луганщині — унікальний за складом ароматів та мікроелементів мед, проте місцевим породам крилатих трудівниць загрожує вимирання

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 27 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 39 (4925)

ЦИТАТА ДНЯ

ПАВЕЛ КОВАЛЬ:

«Вільнюський саміт «Східного партнерства» у листопаді цього року є реалістичною датою для підписання Угоди про асоціацію».

Депутат Європарламенту, голова делегації у Комітеті парламентського співробітництва Україна—ЄС, про позитивні результати брюссельського саміту

Іншого шансу Європа не дасть

ДИПЛОМАТІЯ. Керівництво України рішуче налаштоване створити всі умови, аби Угоду про асоціацію з Євросоюзом підписати на наступному саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі наприкінці листопада. На цьому наголосив міністр закордонних справ Леонід Кожара на прес-конференції у Берліні за результатами переговорів з німецьким колегою Гідо Вестервелле.

Головний український дипломат також високо оцінив підтримку німецького уряду в питанні зближення України з ЄС і виступив за «виведення українсько-німецьких взаємин на якісно новий рівень», особливо їх політичної складової, повідомляє Укрінформ.

Крім того, Київ і надалі налаштований взаємодіяти з ФРН у питанні модернізації української ГТС та диверсифікації енергопостачань у Європі, що «сприятиме зміцненню енергетичної безпеки». Темою переговорів стала й перспектива візової лібералізації. «Тут ми стоїмо на спільних позиціях: скасування візових бар'єрів — важливий крок для зміцнення європейської єдності», — підкреслив Леонід Кожара.

ЦИФРА ДНЯ

18–20 мільярдів

кубометрів природного газу планує закупити Україна у ВАТ «Газпром» упродовж цього року

Апетит приходить під час їзди

МІСЬКИЙ ТРАНСПОРТ. Журналісти «Урядового кур'єра» поцікавились, чому перевізники вимагають підвищення вартості проїзду в маршрутках обласних центрів

Чебаркульське стовпотворіння

КОСМОС. Сьогодні на місці падіння небесного гостя справжня проща. Серед тих, хто побував на озері неподалік Челябінська, — кореспондент нашого видання

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»
(Суми — Єкатеринбург —
Чебаркуль — Челябінськ — Суми)

Відпускні гостини з донькою в
Єкатеринбурзі у рідного брата

означилися космічною подією, що
стала сенсаційною для всіх землян.
Тож пропозиція уральського ро-
дича Володимира Степанова з'їз-
дити до Чебаркуля виявилася не
просто заманливою. Бо що таке
якісь три сотні кілометрів для

«лексуса», який на відкритій трасі
нагадує земний болід?

За три години дісталися містечка
Чебаркуль, названого на честь міс-
цевого озера і розташованого
майже за сотню кілометрів на захід
від Челябінська. Саме слово тюрк-

ського походження і в перекладі
означає «красиве картате озеро».

Знайти дорогу до озера вияви-
лося напрочуд просто. В'їхавши
на центральну вулицю міста, за-
гальмували біля юнака, що кудись
поспішав з рюкзаком за плечима.

Як виявилося, 11-класник місце-
вої школи Євген Караух запізню-
вався на шкільні заняття, однак
охоче взявся пояснювати,
як знайти найкоротшу
дорогу до космічного
місця.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 26 лютого 2013 року

USD 799.3000

EUR 1063.3887

RUB 2.6348

/ AU 127288.53

AG 2331.56

PT 130046.11

PD 59707.71

за 100 доларів США

за 100 євро

за 100 рублів

за 10 тройських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

У Києві увіковічать героїв-визволителів

ПАМ'ЯТЬ. Оновлена Алея Воїнської Слави з'явиться у столиці до 70-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Про це заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров після виїзної наради щодо спорудження меморіального комплексу. Участь в обговоренні взяли члени оргкомітету, ветерани війни, представники громадських об'єднань та організацій військово-патріотичного виховання.

«Уряд на найближчих своїх засіданнях ухвалить усі необхідні рішення про спорудження алеї, і потім розпочнуться роботи з реалізації першої її черги, щоб значну

частину робіт виконати до 70-річчя визволення Києва, а потім і України, від фашистських загарбників і повністю завершити спорудження алеї до початку 2015 року, до тієї великої дати — 70-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні», — сказав глава уряду.

Він нагадав, що рішення про спорудження Алеї Воїнської Слави прийнято постановою Верховної Ради від 22 травня 2012 року та Указом Президента від 19 жовтня 2012 року «Про заходи у зв'язку з відзначенням 70-ї річниці визволення України від фашист-

ських загарбників та 70-ї річниці перемоги у Великій Вітчизняній війні».

Микола Азаров також наголосив на тому, що при спорудженні алеї обов'язково має бути враховано думку ветеранів. «Ми повинні зберегти для прийдешніх поколінь пам'ять про тих легендарних людей, які своєю працею, а часто-густо — й життям допомогли визволити Україну від фашистських загарбників і забезпечити життя майбутнім поколінням», — сказав Прем'єр-міністр.

Як зазначає департамент інформації та кому-

нікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну, передбачається, що спорудження алеї буде розпочато із встановлення 14 погрудь учасникам Великої Вітчизняної війни — двічі Героям Радянського Союзу, які народилися на території України; брали участь у її визволенні; проживають або поховані на території сучасної України. Погруддя буде виконано у стилі, аналогічному пам'ятнику тричі Героєві Радянського Союзу, маршалу авіації Іванові Кожедубу, від якого й братиме початок Алея Воїнської Слави.

Уклін героям — святий обов'язок сучасників

Фото Олега МАРКЕВИЧА

Борги стримують осучаснення пенсій

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ГРОШІ. На цей момент виплату пенсій за лютий повністю завершено в усіх регіонах України. Про це міністр соціальної політики Наталія Королевська заявила під час селекторної наради з питань заборгованості зі сплати внесків до Пенсійного фонду.

«Кошти отримали 13,6 мільйона пенсіонерів. Загаль-

на сума виплати становила 20,56 мільярда гривень. І це на 2,8 мільярда (або на 15,7%) більше, ніж у лютому минулого року», — конкретизувала міністр.

Таких результатів вдалося досягти, незважаючи на наявність заборгованості перед Пенсійним фондом за сплатою Єдиного соціального внеску обсягом майже 3 мільярди. Існує також недоїмка в 1,6 мільярда гривень зі сплати єдиного внеску (починаючи з

2011 року) та дещо менша недоїмка зі сплати страхових внесків, котра утворилася ще до 2011 року.

Найбільшу заборгованість зі сплати страхових внесків та єдиного внеску мають підприємства Донецької (539,1 мільйона), Луганської (418,2 мільйона), Харківської (232 мільйони) областей та Києва (220,7 мільйона). В Автономній Республіці Крим заборгованість сягнула майже 157, а у Львівській області — 150,8

мільйона гривень. «Однак я наголосую, що в цих регіонах, як і в усіх інших, виплату пенсій профінансовано вчасно та у повному обсязі. І якби всі підприємства виконали свої зобов'язання перед Пенсійним фондом, зросло б можливості держави для підвищення соціальних стандартів та осучаснення пенсій», — наголосила Наталія Королевська.

«Основними резервами є збільшення фонду оплати праці, легалізація неформаль-

ної зайнятості та зарплати, погашення заборгованості з виплати заробітної плати та платежів до Пенсійного фонду. Усе це дасть змогу віднайти додаткові кошти для розв'язання основних проблем у пенсійному забезпеченні», — довела до відома учасників наради міністр. При цьому подолання проблеми різниці у розмірах пенсій залежно від року їх призначення залишається одним із важливих завдань соціальної полі-

тики уряду, повідомляє прес-служба профільного міністерства.

«Кошти, які надійдуть від погашення заборгованості до Пенсійного фонду, — той резерв, який безпосередньо можна використати. Якщо ж говорити загалом, то на осучаснення пенсій, призначених до 2008 року, потрібно 19,9 мільярда гривень. Таким чином, у середньому вони могли б зрости на 160 гривень», — додала урядовець.

«Автомат» за підвищення платні

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ВІДШКОДУВАННЯ ПДВ. Третина всіх виплат відшкодування ПДВ, що здійснюються в автоматичному режимі, припадає на підприємства з іноземним капіталом. У січні ця категорія платників отримала «автоматом» 552,9 мільйона гривень.

У цілому за перший місяць нового року на свої рахунки відшкодування ПДВ в автоматичному режимі отримали 266 платників. Загальна сума сплаченого відшкодування становила понад 1,6 мільярда гривень.

Прес-служба Міністерства доходів і зборів нагадує, що кількість отримувачів автоматичного відшкодування від часу запровадження цього сервісу загалом зросла більш ніж в 11 разів. У березні 2011 року ПДВ-автомат отримали лише 24 платники, в січні 2012-го — 236.

Потенційно чисельність користувачів сервісу може зрости втричі. Підприємствам, що бажають отримувати відшкодування ПДВ «автоматом», слід виконати для цього кілька вимог, зокрема — підвищити заробітну плату.

На обговорення відвели місяць

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АВТОРСЬКІ ПРАВА. Міністерство освіти і науки, молоді та спорту повідомляє про оприлюднення на своєму офіційному веб-сайті (рубрика «Громадське обговорення») проекту закону «Про внесення змін до Закону України «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних» та аналізу регуляторного впливу регуляторного акта. Проект документа розроблено для забезпечення правової охорони прав авторів, виконавців, виробників фонограм (відеограм), комп'ютерних програм, баз даних при розповсюдженні їхніх творів та виконань, подолання піратства та поліпшення інвестиційного клімату в Україні, повідомляє прес-служба міністерства.

Брак коштів не звузить інформаційний простір

ЕФІР. За умов обмеженого фінансування Держкомтелерадіо таки розширює географію та аудиторію мовлення

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Розширене засідання колегії Держкомтелерадіо відзначило новий рівень роботи відомства у минулому році. Йдеться про якісні зрушення та запровадження нових сучасних підходів в управлінні інформаційною та видавничою галузями.

Відомству, зокрема, вдалося реалізувати пріоритетні завдання: запровадити ефірне наземне цифрове мовлення, забезпечити пільгові категорії громадян засобами приймання цифрового сигналу, створити сприятливі умови для розвитку вітчизняного книговидавництва тощо. Значно зросли показники діяльності відомства — обсяг державного мовлення на виробництво і розповсюдження телерадіограм, обсяги видань за програмою «Українська книга», аудиторія державних мовників.

Освоєно й нові напрямки роботи. Це координація, надання консультативної, методологічної допомоги органам державної влади з питань доступу до публічної інформації, створення та функціонування організаційно-моніторингового центру «ЗМІ на виборах-2012» тощо.

Про активну позицію відомства свідчить і те, що впродовж останнього року на урядових засіданнях та комісіях розглядалося втричі більше питань, пов'язаних із Держкомтелерадіо, ніж позаторік, повідомляє прес-служба відомства.

А серед завдань на цей рік — сприяння створенню суспільного мовника, розвиток мережі державного радіомовлення, зокрема у ФМ-діапазоні, внесення на розгляд уряду Концепції Державної цільової програми популяризації вітчизняної книговидавничої продукції та читання на 2014—2018 роки.

Скажімо, серед досягнень 2012 року відзначено початок технічної модернізації державних телерадіоорганізацій та перехід на цифрове ефірне мовлення, що зробило їх більш конкурентоспроможними та рейтинговими.

Мережа державного телерадіомовлення значно розширилася й завдяки введенню в експлуатацію трьох передавачів — на Полтавщині та Черкащині, які транслюють програми обласних державних ТРК. Нині проводиться закупівля обладнання для мовлення радіограм Львівської ОДТРК в ФМ-діапазоні.

А Національна телекомпанія України, УТР та деякі обласні ТРК значно розширили географію мовлення. Так, НТКУ нині складає потужну медіагрупу з трьох каналів з різними сітками мовлення — Першого Національного, цифрового «Перший Т2»

та супутникового «Перший Україна». Останній транслюється на території від східних кордонів Іспанії до Уралу. Невдовзі також буде укладено угоду з найбільшими провайдером Канади щодо поширення сигналу «супутника» на територію і цієї країни, а також США.

Це ж стосується й постійної аудиторії. Перший національний збільшив цей показник майже вчетверо, а обласні телерадіокомпанії в 1,8 раза. Українське радіо, за даними «TNS Ukraine», досягло частки 17% (аудиторія 35+).

Водночас цього року в держбюджет закладено вчетверо меншу від потреб трансляції державного телерадіомовлення суму. Але голова Держкомтелерадіо Олександр Курдінович запевнив, що відомство не планує зменшувати аудиторію і технічне покриття державних телерадіоорганізацій.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Минулого тижня «Урядовий кур'єр» писав про те, що у столичних маршрутках подорожчав проїзд. У низці регіонів відбуваються такі ж самі процеси, що викликає тривогу пасажирів цього транспорту. Втім, київська влада «відповіла» приватним перевізникам своїми заходами — збільшила кількість муніципальних автобусів та подовжила деякі маршрути. А яка ситуація в інших містах? Це з'ясовували журналісти «Урядового кур'єра».

Львів. Транспортне перемир'я

УЛЬТИМАТУМ. Роботу міського пасажирського транспорту у Львові ретельно аналізуватимуть члени робочої групи, до якої ввійшли представники підприємств-перевізників, управління транспорту та зв'язку, профспілок, депутатського корпусу. Нині проблему підвищення тарифів на проїзд у маршрутках відкладено.

А шукатиме порозуміння із фірмами-перевізниками вже нове керівництво управління транспорту та зв'язку Львівської міськради: з кінця січня обов'язки начальника виконує Олег Засадний. Серед питань, які має опрацювати робоча група, — підвищення тарифів на перевезення, взаємодія міських та приміських і обласних маршрутів, перевезення пільговиків тощо.

— Підвищення тарифів, якщо воно обгрунтоване, має відбуватись тільки з покращенням якості надання послуг. Це також буде додатковою мотивацією для перевізників. Ми також домовились про запровадження операційних звітів, зокрема щодо дотримання графіків руху, — зазначив Олег Засадний. Перевезення — це не лише бізнес, а насамперед соціальне замовлення міста.

Конфлікт між міською владою та перевізниками черговий раз спалахнув після звернення останніх про необхідність підвищення тарифів на міські перевезення. Вартість проїзду, заявляли вони, мала б зрости з 2 до 3 (!) гривень. Аргументи — значне (65-відсоткове) здорожчання пального, запчастин, зростання середньої зарплати. Підвищення вартості квитка на гривню хоча б частину проблем розв'яже. І висунули ультиматум владі: не погодять нові тарифи — 4 з 5-ти фірм можуть обмежити курсування автобусів з 18 лютого після 20.30.

У мерії ж, у свою чергу, сказали: якщо після 20.30 не буде автобусів на маршрутах, міська влада звернеться в Укртрансінспекцію та проситиме задокументувати цей факт і діятиме відповідно до законодавства і договорів, укладених з перевізниками, аби невихід на маршрути після 20.30 кваліфікувати як страйк. Проте від жодного перевізника заяви про скорочення графіків руху та невихід на маршрути не надійшло. Впевнені, заявили в мерії у відповідь на ультиматум міських перевізників, транспорт працюватиме у звичному режимі.

Отже, від ультимативної форми перевізникам довелося відмовитися. Міська влада каже: спершу треба оцінити економіку підприємств, пасажиропотоки на маршрутах. Нині вдалися до діалогу та консультацій. Тож у місті транспортне перемир'я. Увечері маршрутки курсують за звичним графіком. Водночас аналізуються причини «транспортної бомби» у Львові. А її, на думку львів'ян, було закладено торік, коли у місті змінили схему руху міського транспорту. Та схема — з радіальними і хордовими маршрутами — у місті не прижилася, перевізники відмовилися від трансферних квитків (які діють у містах Європи і які, до речі, оцінили львів'яни, котрі добираються двома маршрутками). Як наслідок, додалися нові труднощі. А міський голова Львова Андрій Садовий переконаний, що нині немає підстав, щоб піднімати ціни на проїзд. І мова шантажу у цій ситуації не прийнятна.

— Тим, хто говорить про зростання тарифів, я пропоную поспілкуватись із львів'янами. Людям не вистає грошей на найнеобхідніше. Тож я категоричний противник підвищення тарифів, — каже Андрій Садовий. — Треба знаходити інші варіанти.

Дніпропетровськ. А про пасажирів забули

СТРАШИЛКИ. Тарифи на проїзд у маршрутках Дніпропетровська нині становлять здебільшого 3 гривні (на окремих коротких маршрутах — 2,50—2,75). Востаннє вони підвищувались у 2011 році, причому двічі. І час від часу людей лякають новим подорожчанням. «Пісня» як у перевізників, так і в чиновників мерії одна й та сама: дороге паливо, запчастини, ремонт, а ще й не відшкодовують перевезення пільговиків... Тож перевезення пасажирів начебто нерентабельні. І головна «страшилка»: якщо ціну квитка не збільшити, возити взагалі не зможуть. Але ж як вираховують ту рентабельність, якщо самих квитків у маршрутках не дають?! А об'єктивного економічного обгрунтування тарифів ніхто і в очі не бачив. І чому так багато бажаючих виграти тендер, якщо перевезення не вигідні?

На початку цього року в місті знову заговорили про можливе подорожчання проїзду. Голова Дніпропетровської обласної організації профспілки автомобілістів та дорожників Андрій Берчук аргументував необхідність зростання тим, що існуючий тариф не покриває видатки підприємств. А директор департаменту

транспорту та зв'язку Дніпропетровської міськради Валентин Мовчан каже, що вартість проїзду в маршрутках треба погодити з ціною літра дизельного. Отже, тариф має бути не нижчим за 9 гривень!

... Нині маршрутки їздять як їм заманеться: без дотримання графіків, з порушеннями правил дорожнього руху, битком набиті стоячими пасажирями (чула, як водії таких називають «стойлом»), а у віддалені райони міста після дев'ятої вечора цим транспортом доїхати складно. До речі, торік влітку дівчина випала із дверей набиитої людьми маршрутки на проїжджу частину центральної вулиці Дніпропетровська (добре, що хоч усе обійшлося і наступна машина встигла зупинитися).

У розмові з кореспондентом «УК» пан Мовчан заявив: «Якщо люди не звертаються до нас зі скаргами, вважаю, що маршрути діють добре». Тож коли не тільки представники автопідприємств, а й чиновники (які мають і без усяляких скарг захищати інтереси городян) бачать лише проблеми перевізників, забуваючи про пасажирів (яким зарплату так часто не підвищують, як ціни), про яке подорожчання можна говорити?

Жителів регіонів ціни перевізників також лякають

Тернопіль. За ціною відмирання?

ПІКЕТ. Минулої середи тернопільські перевізники зняли частину автобусів з маршрутів й вишикували їх поблизу управління транспорту, комунікацій та зв'язку міської ради. Вони вкотре вийшли на пікет з вимогою підвищити вартість тарифів на перевезення пасажирів.

Нині одна поїздка в маршрутці коштує дві гривні. Перевізники називають це ціною відмирання. Та й підвищення на 50 копійок, схоже, їх теж не влаштує, бо 2,5 гривні для них — тариф виживання. На їхню думку, проїзд має коштувати 3 гривні. «Це ж ми виходимо на такий рівень, щоб не бути в збитках, — каже голова Асоціації перевізників Тернополя Іван Задорожний. — Багато грошей витрачаємо на колеса, запчастини, дизельне паливо, які дуже дорогі».

Перевізники запитують у влади: скільки ще можна відхиляти обгрунтовані розрахунки тарифів? Тоді як пасажирів така перспектива не надто тішить. Підтримую міркування багатьох з них: з підвищенням плати за проїзд перевізникам треба подбати й про культуру обслуговування, чистоту в маршрутках.

Міський голова Сергій Надал, який вийшов до пікетувальників, зауважив: «З одного боку, не зростають доходи населення і люди не можуть платити за підвищеними тарифами, з іншого ж — розуміємо, що рухомий склад потребує постійного ремонту й оновлення».

Як розрубати цей гордіт вузол? Міський очільник повідомив, що прийнято рішення про створення спільної робочої групи, до якої залучать щонайменше п'ять перевізників. Вони має вивчити всі розрахунки розмі-

ру тарифу, його економічну відповідність та все узгодити з Антимонопольним комітетом. Аж після цього йтиметься про рішення щодо встановлення певної вартості перевезення пасажирів у міських маршрутках.

До речі, в Тернополі є ще й соціальні маршрутки. В них оплата — 1 гривня 25 копійок. Перевізники просять додати ще 75 копійок. Міська влада готова переглянути і цей тариф. Але зауважує, що ймовірне підвищення залежатиме від щорічної суми компенсації за перевезення пільговиків.

А тим часом перевізники хочуть, щоб їхні вимоги розглянули на найближчому засіданні міського виконкому. І запевняють: якщо вартість проїзду залишиться на рівні 2 гривень, то повного колапсу в місті з маршрутками, звичайно, не виникне, але транспортних засобів значно поменшає...

Луганськ. Під контролем Фейсбуку

«ПРИВИДИ» НА ЛІНІЯХ. Луганський міський транспорт сьогодні — це з десяток трамваїв минулого століття, трохи більше таких же тролейбусів, близько сотні автобусів і півтори сотні облізаних маршруток. Як зізнається начальник міськуправління транспорту, на маршрутах курсує чимало «привидів», яких уже кілька разів «прибирали» з доріг. Про концепцію розвитку міського транспорту заговорили всього місяць тому. Поштовхом до цього стала самоорганізація населення, проведена через створення спеціальної групи «Блиск та убогість луганських маршруток» в соціальній мережі Фейсбук. Люди

розпочали справжнє фото-відео-«полювання» на недбайливих водіїв та їхній сумнівний надійності транспорт. Сотні фотографій і відеороликів підтверджують порушення в луганських маршрутках.

Посадовці не мали вибору, тож відреагували на підказки користувачів соцмережі. Міський голова Сергій Кравченко навіть пообіцяв, що з усіма порушниками будуть розірвані договори.

Альтернатива ж приватним перевізникам — міський комунальний транспорт, твердять посадовці, приносить лише збитки. Нині вартість проїзду в маршрутках Луганська —

2,5 гривні. У комунальному транспорті — 1,25 гривні, хоч його собівартість 2 гривні, тож він дотаційний. Торік на утримання автобусного та трамвайно-тролейбусного парку з бюджету міста виділили 17 мільйонів гривень та ще 15 мільйонів — з держбюджету. А саме підприємство заробило 7,5 мільйона — майже у чотири рази менше, ніж на нього витратили.

Рішення про підвищення вартості проїзду в міському комунальному транспорті фактично готове, але поки що не розглядається. Спершу Луганська мерія вирішила дослідити пасажиропотік. У планах посадовців — розробити нову транспортну мережу.

ДО РЕЧІ

Поки в інших областях ідуть дискусії й консультації щодо вартості квитка, перевізники приміських маршруток Київщини вдалися до радикальних дій, внаслідок яких постраждали пасажирів. Учора вранці припинили перевезення з Боярки, Вишневого, Коцюбинського, Петровського, Тарасівки, Петропавлівської Борщагівки. Майже 300 маршруток не вийшли на лінії.

Заступник прокурора Київської області Сергій Домбровський під час зустрічі з транспортниками повідомив, що за скаргою перевізників прокуратура почала перевірку. Призупиненням поїздок перевізники виявили незгоду з конкурсом, проведеним ще влітку Київською облдержадміністрацією, за результатами якого майже всі маршрути дісталися перевізникам з Одещини, йдеться в повідомленні обласної прокуратури.

СПЕЦІАЛЬНИЙ РЕПОРТАЖ

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

Зрештою підсумував: можна виїхати на околицю містечка і зачекати... кучера з конячкою, запряженою в сани. Той доведе за точною адресою. Та скільки платити за доставку — не знає. Однак, як запевнив, варто торгуватися. Бо візники різні, й кожен править стільки, скільки заманеться.

Вас цікавить метеорит? Шукайте... кучера з конячкою

Потупцювавши на «зупинці» хвилини зо п'ять, не тільки змерзли, а й переконалися: тут явно не до нас, бо в чергу вже вишикувалися кілька таких, як і ми, допитливих. А сани — не автобус: більше 3—4 пасажирів не вмістять.

Потім дізналися, що після падіння метеорита містечко щодня відвідують кілька сотень гостей з різних куточків не тільки Росії, а й світу. Зокрема, приїздили французи, японці, китайці, американці. Це й наштотувало підприємливих місцевих жителів відкрити конетаксі.

Не гарантуватиму, що український рахунок відкрив саме кореспондент «УК», однак місцеві жителі, зачувши слово «Україна», помітно жвавішали: мовляв, звідти ще нікого не бачили і не чули.

Дорогу озерною діагонально завдовжки понад 3 кілометри здолали менш як за годину. Сама ж водойма величезна: її периметр понад 15 кілометрів, а загальна площа — кілька десятків гектарів.

Перше, що впало у вічі, — втрамбовані стежки і доріжки, що ведуть до космічної ополонки. Склалося враження, що тут майже не залишилося невтопаного снігу.

Над космічною ополонкою

Аж ось і сама ополонка діаметром понад 7 метрів, біля якої десятки відвідувачів. За тиждень, що минув після падіння метеорита, вона затягнулася свіжим льодом завтовшки щонайменше 30—40 сантиметрів. Кожен норовить пройти саме цим місцем і навіть «зазирнути» крізь лід туди, на дно. А до нього принаймні 6 метрів та ще метр мулу. Тобто побачити щось ексклюзивно-надзвичайне нікому не вдається. Окрім того, що доводиться переживати неймовірні відчуття. Стоячи над водою, мимоволі переймаєшся внутрішнім трепетом і хвилюванням: нечасто випадає побувати на такому історичному місці.

Одне слово, небесний гість не промахнувся, обравши для падіння саме цей водний «квадрат» — замаскувався так, що навіть водолази-МНСники Уральського регіонального центру через кілька днів зняли бригаду, яка його оточувала, і припинили пошуки. Вирішили зачекати до весни, коли і вода не буде такою каламутною, і умови для роботи стануть сприятливішими. Хоча спершу провели відповідні дослідження на предмет радіоактивного, хімічного та бактеріологічного забруднення.

На щастя, одержані результати не підтвердили чогось небезпечного. Хоч відтепер із навколишніх ополонік фахівці братимуть проби води і стежитимуть за станом озера.

Чебаркульське стовпотворіння

Журналіст «УК» з донькою на озері Чебаркуль

Крихти на долоні

А тим часом ополонка стала місцем прощі не тільки допитливих. Багато хто сподівається знайти матеріальні сліди космічного гостя, і небезпідставно. Наприклад, 20-річний студент Едуард із Челябінська разом із двома друзями тут уже кілька днів. Знімають кімнату в Чебаркулі й щоранку поспішають «на роботу».

Співрозмовник показує на долоні дві крихти темного твердого матеріалу, що зовні схожий на плитняк. Вони завбільшки із сірникову голівку і такі позаземного походження (це

вже підтвердила проведена експертиза). Дозволяє по-тримати в руках. Що й казати: уперше в житті випала така можливість. Щоправда, пізніше знайомі жартома застерігали, аби ретельно мив руки, бо космос залишається космосом.

У тому, що метеорит таки «наслідив», переконалися не тільки пересічні жителі, а й науковці. Вони знайшли осколки і тепер досліджують їхній склад. За попередніми висновками, це був кам'яний, а не металевий гість орієнтовно діаметром від 2 до 3 метрів.

Такі крихти Чебаркуля вже можна купити в Інтернеті

Звісно, що це додало ентузіазму насамперед охочим підзаробити на метеориті. В Інтернеті вже з'явилися пропозиції продати його уламки чи крихти. Він хоч і поступається своєму далекому «родичеві» — тунгуському, та став незаперечним астрономічним раритетом. Ось тільки встановити, чи то справді частинка «гостя» з неба, а не уламок якоїсь земної залізяки, буде важко. Адже такі космічні крамари мають напихати будь-які «підтвердження».

Щоб враження від побаченого було максимальним, біля замерзлого ополонки «чергують» очевидці падіння метеорита. Вони залюбки розповідають подробиці ранку 15 лютого, додаючи до них дедалі нових подробиць.

А ось місцевий житель, зятятий рибалка Олег Серебряков, який показував нам, як пройти до ополонки, не належить до «штатних» оповідачів. Хоч саме він першим зателефонував до працівників МНС, коли в нього за спиною щось «зашипіло, зашвирило, а тоді засвітилося неймовірним світлом, від якого стало боляче очам».

Як розповів Олег Геннадійович, він подумав, що над ополонками почав працювати велетенський зварювальний апарат.

Фото надане автором

Коли ж озирнувся, побачив вогненний шар, що летів прямісінько на нього. Чесно зізнається, що не просто злякався, а щось більше. Доки думав, що робити — кудись тікати (хоч куди?) чи сидіти біля ополонки, рудий предмет з усієї сили вдарився об лід метрів за 300 від нього — неподалік протилежного берега, де розташоване село Борове. «Здійнявся кількаметровий стовп з льоду, снігу і води, який зі страшним гуркотом упав на озеро», — каже О. Серебряков. Ухопився за мобільний телефон, а він не подавав жодних ознак життя.

Запрацював лише за годину, і аж тоді вдалося додзвонитися до рятувальників.

«Довезу за тисячу. Ще 50 рублів — за фото»

На озері провели майже дві години, яких цілком вистачило для вражень. Водночас наспів черговий «конячий» рейс в особі молодого червонощогого тезки та невтомної Зоськи, запряженої не просто в сани, а в розкішний транспортний засіб з подушками, ковдрами та іншими атрибутами комфортної поїздки. Саму ж конячину прикрашали вплетені у гриву стрічки і квітка.

«Таксист» Сашко заправив за дорогу тисячу російських рублів (це майже 270 гривень за нинішнім банківським курсом) і ще по 50 — за кожен знімок. Поторгувавшись, збавив ціну до 300 рублів. Ось тільки Зоська чомусь завереждала і дуже не хотіла фотографуватися. Вочевидь, пояснив господар, її нервує занадто прискіплива і постійна увага.

Того самого дня побували в Челябінську, зокрема на цинковому заводі. Саме це підприємство найбільше постраждало від вибухової хвилі метеорита. Впевнилися на власні очі, як робітники мурували нову цегляну стіну і перекриття, що завалилися від вибухової хвилі. Муляри розповіли, що місто потроху оговтується від космічного шоку. Особливо дісталася вікнам: і в житлових будинках, і на підприємствах. Через це вони подорожчали майже на третину, а щоб діждатися черги на встановлення, потрібно не два дні, а принаймні 10.

Одне слово, підприємці не торгують витрішками, а заробляють гроші. Хтось на конетаксі, інші — на вікнах, треті цілком резонно сподіваються на майбутні прибутки. Адже тепер на Уралі розробляють окремий туристичний маршрут з назвою «Чебаркульський метеорит»: навколо містечка розташовано десятки туристичних баз, де щороку відпочивають тисячі гостей. Немає сумніву, що з часом їх буде значно більше.

А ще на березі озера планують встановити пам'ятник метеориту, що додасть події історичної значущості та важливості. Зрештою, це не перебільшення, а земна реальність. Узимку озером курсуватимуть Зоськи, а влітку планують задіяти човни і катери. А там, дивись, і міні-пароплави наспіють.

Як стверджують науковці, метеорит мандрував позаземними світами мільярди літ, а згорів над землею за лічені секунди. Його ж уламки назавжди залишаться в історії земної цивілізації.

ПРЯМА МОВА

Юрій НАРИШКІН, начальник Уральського регіонального Центру МНС Росії, генерал-лейтенант:

— Чебаркульський метеорит уже став історією, завдавши нам, землянам, певних неприємностей, клопотів. Водночас серйозно попередив, що до подібних несподіванок треба бути завжди готовими.

До честі особового складу центру, спеціалісти впоралися із ситуацією, не допустивши насамперед жодних збоїв у життєдіяльності Уральського регіону. Подавали природний газ, електроенергію — передовсім до лікарень, шкіл, дитячих садків. Водночас на місці падіння працювала оперативна бригада водолазів, які досліджували дно озера. Тепер постійно контролюємо стан води, навколишньої місцевості, а з настанням тепла відновимо пошукові роботи і дослідження рослинності, ґрунту, мулу тощо. Приємно, що наші спеціалісти готові до виконання своїх професійних обов'язків.

Стефан ПАНЯК, доктор геолого-мінералогічних наук, професор Уральського гірничого університету:

— Основні висновки науковців попереду, однак сьогодні можна стверджувати, що космос продовжує зберігати багато таємниць, додаючи нових. Окрема сторінка — метеорити, комети, інші випадкові й часто непередбачувані гості Землі. На жаль, трапляється, що до них інколи зараховують боліди, хоч вони з іншої галузі науки про небо.

Переконалий, що озеро допоможе бодай на краплину збагатити наші знання про космос, його залізи, кам'яні тіла. Уралу випала почесна місія стати одним з основоположних регіонів пізнання Всесвіту. Переконалий, що найближчим часом науковці зроблять нові цікаві відкриття.

НАУКА

Війна по-італійськи

SOS! Науковці б'ють тривогу: місцевим породам крилатих трудівниць загрожує вимирання

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Луганщина долає стереотипи: здавалося б, промисловий, шахтарський край, але вчені стверджують, що саме на тутешніх пасіках — унікальний за складом ароматів та мікроелементів, які до нього входять, мед. А на працювання місцевих учених у розвитку бджільництва привели до того, що Луганський національний аграрний університет увійшов до числа чотирьох вишів України, які стали майданчиками для проведення 43 Міжнародного конгресу бджолярів «Апімондія».

Секрет смаку луганського меду на прохання «УК» розкрив голова Асоціації бджолярів області Олександр Папченко. За його словами, Донецький краєць здійснює землі так, що естафету цвітіння трави стегу передають із низин і балок до позначки 365 метрів над рівнем моря. І за всім цим різном'яб'ям дбайливо доглядають бджоли української степової породи. Але Олександра Вікторовича як керівника єдиного в Україні Навчально-науково-виробничого центру бджільництва турбує нинішня навала в місцевих степах крилатих чужинців. Питання захисту української степової породи бджіл Олександр Папченко вже порушує перед пасічниками й керівництвом краю, а також збирається обговорити з колегами в ході престижної наукової конференції.

Що то за країна — «Апімондія»?

Назва у вільному перекладі звучала б як «бджоли і світ». До речі, в такій стародавній аграрній галузі, як бджільництво, жителі шахтарського краю не пасли задніх.

— Ще в 60-х роках минулого століття була створена Ворошиловградська контора бджільництва. Вона посідала 4-те місце з виведення плодкових маток по всій країні, — згадує Олександр Папченко.

Його власні предки із селища Кришталева, що під Красним Лучом. І, як каже Олександр Вікторович, «навіть прапрабабусі виходили заміж тільки за тих, хто був здатний об'єднати бджільницькі знання й секрети».

— Нині, за даними статистики, в області понад 50 тисяч бджолиних сімей. Але ці цифри не дуже достовірні, я вважаю, що вуликів більше, але неможливо їх порахувати. Люди приховують, що займаються виробництвом меду, — характеризує галузь учений. — Наш бджоляр — один. У нього часто немає

До чаю в мішечку, який тримає в руках студентка Луганського аграрного університету Альона Пономарьова, мед у центрі бджільництва завжди знайдеться

ветеринарного паспорта — боїться податків. Продавати не вміє — мед виносить тільки в бутельку, немає яскравої сучасної упаковки. Не хоче брати участь у громадських організаціях, а біжить за допомогою й порадю тільки, коли щось трапилося. Для порівняння, наприклад, у Німеччині 99% бджолярів (хоч там збирають мало меду) об'єднані в громадські організації, яким допомагають органи

Тим часом світові ринки вже заповнюються китайцями. Вони бачать наперед і демпінгують низькими цінами. Але з погляду біологічної цінності наш мед у десятки разів кращий!

*«Італійка»,
vai a casa!»*

Ринки збуту захоплює Китай, а поля й луки сходять Українці... бджола-«італійка».

Коли українська бджола (ліворуч) готується до зимівлі, бджола - «італійка» нападає на неї, щоб відібрати корм

державної влади. Так само в Словаччині, Чехії, Польщі. В Україні, та зокрема в області, — надлишок меду. Луганцям вистачило б для власних потреб 1—1,5 тисячі тонн. Та лише цього року надвиробництво становило в середньому по 3—4 кг меду із соняшнику на вулик. Його цілком можна реалізувати навіть на експорт. Але проконтролювати процес і, відповідно, допомогти виробникам, поки вони не увійшли хоча б до складу Асоціації бджолярів, неможливо.

— Восени позаторік у кількох районах області зафіксовано напади бджіл яскраво-жовтого забарвлення на пасіки місцевих бджолярів. Сотні бджолосімей загинули, — розповідає Олександр Папченко. — Люди не могли зрозуміти, в чому річ, звернулися по допомогу. Коли ми виїхали на місце, то побачили, що вулики просто-таки обліпліні помаранчевим. Взяли матеріал на аналіз, і наші біологи дійшли висновку, що нападники переважно породи «італійка»

(хоча й були розбіжності з еталоном).

Італійська порода бджіл — одна з найпоширеніших у світі. Називається так, бо її родоначальниці з Альп та Апеннінського півострова. У цих бджіл південних порід інший темперамент, і виходить, що вони засинають пізніше за місцевих. Коли бджоли української степової породи вже готуються до зимівлі, у гнізді «італійок» ще залишається розплід, що змушує постійно шукати корм. Але надворі осінь, квітів уже немає, немає медозбору. Тож для поповнення кормових запасів «італійки» нападають на своїх місцевих родичів.

Щоправда, це проблема не тільки Луганщини. Олександр Папченко кілька років пропрацював у США і добре пам'ятає, як на обох американських континентах доходило до страйків із вимогою захистити бджіл. Незрозуміле явище, відоме як «синдром краху бджолиних колоній», почалося в 2006 році. Кліщі та віруси, пестициди, зміна клімату, неправильна й тому згубна селекція — такими були чинники, що спровокували проблему. Як підраховували вчені, на Близькому Сході вимерло до 85% бджіл, по 30% в Європі й Америці.

— Законом для породного районування в Україні передбачено три види: українська степова, карпатська та поліська. Історично так складалося, що вони тут мешкають і не несуть жодної загрози. Їм не страшні місцеві

повою, у третьому-п'ятому поколінні агресивність цих помісей зростає неймовірно. З них виходять бджоли-агресори. Або, як люблять писати журналісти, — бджоли-вбивці.

**20 амінокислот,
які потрібні людині
для життєдіяльності
та продовження роду, —
можна взяти тільки
із продуктів бджільництва.**

Тут ніби на допомогу можуть прийти морози — завезені особи практично не пристосовані до зимівлі. Але й сім'ї української степової, які пограбувала «італійка», навряд чи переживуть навіть за активної допомоги пасічника. І тоді ми ризикуємо залишитися просто без бджіл.

Як уберегти бджолу?

З подібною ситуацією місцевим ученим уже доводилося боротися.

Олександр Папченко розповідає, що свавільне ввезення нових, не властивих для наших широт порід бджіл уже мало місце та принесло свої гіркі плоди в 60-ті роки минулого століття. Тоді була мода на бджіл із Кавказу. У результаті крилаті трудівниці місцевих порід зазнали масових

одно не зможемо, бо це не реально проконтролювати, — констатує Олександр Папченко. — Вихід один — збирати пасічників, інформувати, проводити бджолиний лікнеп, пояснювати, доводити на конкретних прикладах, які наслідки можуть бути, якщо в нас переважатиме італійська порода.

І хоч є ще один дієвий метод, як убезпечити своїх бджіл, за допомогою штучного осіменіння маток (такий напрямок узятو Центром бджільництва Луганського національного аграрного університету — його пасіка є племінною з репродукції української степової породи), одначе керівник Центру й голова Асоціації бджолярів вважає, що передовсім самі пасічники мають повною мірою усвідомити небезпеку, яка загрожує їхній справі.

Але не тільки про бджолярів можна сказати, що вони одиниці. На жаль, і про вчених, які присвятили життя вивченню крилатих трудівниць, можна сказати те ж саме. За словами Олександра Папченка, крім Національного центру бджільництва імені Прокоповича в Україні ніхто не веде серйозних досліджень. А потрібен аналіз, прогноз, органи, які б сертифікували солодкий продукт за європейськими вимогами, відповідальне упорядкування в профільному міністерстві, де б компетентно займалися потенційною солодкою валютою.

— Потрібно мати державну програму розвитку бджільництва. У рамках такої програми треба розв'язати чимало проблем, у тому числі якість відрегулювати питання користування луками й полями, — підкреслює Олександр Папченко. — Це майбутнє людства! 20 амінокислот, які потрібні людині для життєдіяльності та продовження роду, — можна взяти тільки із продуктів бджільництва.

Щоправда, самі луганчани не чекають, коли держава створить їм особливі умови. На території університетського господарства діє дві пасіки (200 тис. бджолиних сімей). З 2010 року пасіка почала виробляти плідних бджолиних маток української степової породи і наступного року почала їх реалізовувати. Заплановано виробництво «бджолопакетів» (набори для репродукції). Цього року виш ухвалив рішення про надання 10 га землі Навчально-науково-виробничому центру бджільництва для посадки рідкісних медоносних та лікарських рослин. Так що виробництво поширюватиметься, порода міцнішатиме, щоб за допомогою дбайливих господарів наша бджола-трудяшка з Альп гарбуза піднесла.

ОРІЄНТИР № 8

1.13 — позначає місце, де водій повинен у разі потреби зупинитися і дати дорогу транспортним засобам, що рухаються по перехрещуваній дорозі;

1.14.1, 1.14.3, 1.14.4 («зебра», у тому числі червоно-білого кольору) — позначають нерегульований пішохідний перехід; розміткою 1.14.3 позначається пішохідний перехід з підвищеною вірогідністю виникнення дорожньо-транспортних пригод; розміткою 1.14.4 позначається місце переходу сліпих пішоходів;

1.14.2, 1.14.5 — позначають пішохідний перехід, де рух регулюється світлофором; розміткою 1.14.5 позначається місце переходу сліпих пішоходів;

1.15 — позначає місце, де велосипедна доріжка перетинає проїзну частину;

1.16.1—1.16.3 — позначає напрямки острівці в місцях поділу, розгалуження або злиття транспортних потоків;

1.16.4 — позначає острівці безпеки;

1.17 — позначає зупинки маршрутних транспортних засобів і таксі;

1.18 — показує дозволені на перехресті напрямки руху по смугах. Застосовується самостійно або в поєднанні із знаками 5.16, 5.18; розмітка із зображенням тупика наноситься для зазначення того, що поворот на найближчу проїзну частину заборонено; розмітка, яка дозволяє поворот ліворуч з крайньої лівої смуги, дозволяє також розворот;

1.19 — попереджає про наближення до звуження проїзної частини (ділянки, де зменшується кількість смуг руху в даному напрямку) або до лінії розмітки 1.1 чи 1.11, яка поділяє транспортні потоки протилежних напрямків. У першому випадку може застосовуватися в поєднанні із знаками 1.5.1—1.5.3;

1.20 — попереджає про наближення до розмітки 1.13;

1.21 (напис «STOP») — попереджає про наближення до розмітки 1.12, коли вона застосовується в поєднанні із знаком 2.2;

1.22 — попереджає про наближення до місця, де встановлено пристрій примусового зниження швидкості руху транспортних засобів;

1.23 — показує номер дороги (маршруту);

1.24 — позначає смугу, призначену для руху лише маршрутних транспортних засобів.

1.25 — дублює зображення знака 1.32;

1.26 — дублює зображення знака 1.39;

1.27 — дублює зображення знака 3.29;

1.28 — дублює зображення знака 5.38;

1.29 — позначає доріжку для велосипедистів;

1.30 — позначає місця стоянки транспортних засобів, які перевозять інвалідів чи на яких встановлено розпізнавальний знак «Інвалід».

Лінії 1.1 і 1.3 перетинати забороняється. Якщо лінію 1.1 позначено місце стоянки, майданчик для паркування або край проїзної частини, суміжний з узбіччям, цю лінію перетинати дозволяється.

Як виняток, за умови забезпечення безпеки дорожнього руху, дозволяється перетинати лінію 1.1 для об'їзду нерухомої перешкоди, розміри якої не дають змоги здійснити її безпечний об'їзд, не перетинаючи цю лінію, а також обгону поодиноких транспортних засобів, що рухаються із швидкістю менше 30 км/год.

Лінію 1.2 дозволяється перетинати в разі вимушеної зупинки, якщо цією лінією позначено край проїзної частини, суміжний з узбіччям.

Лінії 1.5—1.8 перетинати дозволяється з будь-якого боку.

На ділянці дороги між реверсивними світлофорами лінію 1.9 дозволяється перетинати, якщо вона розташована праворуч від водія.

При вимкнених сигналах зеленого кольору у реверсивних світлофорах лінію 1.9 дозволяється перетинати з будь-якого боку, якщо вона поділяє смуги, по яких рух дозволено в одному напрямку. У разі вимкнення реверсивних світлофорів водій повинен негайно перестроїтися праворуч за лінію розмітки 1.9.

Лінію 1.9, що розміщена ліворуч, при вимкнених реверсивних світлофорах перетинати забороняється. Лінію 1.11 дозволяється перетинати тільки з боку її переривчастості частини, а з боку суцільної — лише по завершенні обгону чи об'їзду перешкоди.

2. Вертикальна розмітка

Смуги вертикальної розмітки мають чорно-білий колір. Червоно-білий колір мають смуги 2.3. Жовтий колір має лінія 2.7.

Вертикальна розмітка позначає:

2.1 — торцеві частини штучних споруд (парпетів, опор освітлення, шляхопроводів та ін.);

2.2 — нижній край штучної споруди;

2.3 — вертикальні поверхні щитів, які встановлюють під знаками 4.7—4.9, чи початкові або кінцеві елементи дорожніх огорожень. Нижній край смуг розмітки позначає бік, з якого необхідно об'їжджати перешкоду;

2.4 — напрямні стовпчики;

2.5 — бокові поверхні огорожень доріг на заокругленнях малого радіуса, крутих спусках, інших небезпечних ділянках;

2.6 — бордюри напрямного острівця та острівця безпеки;

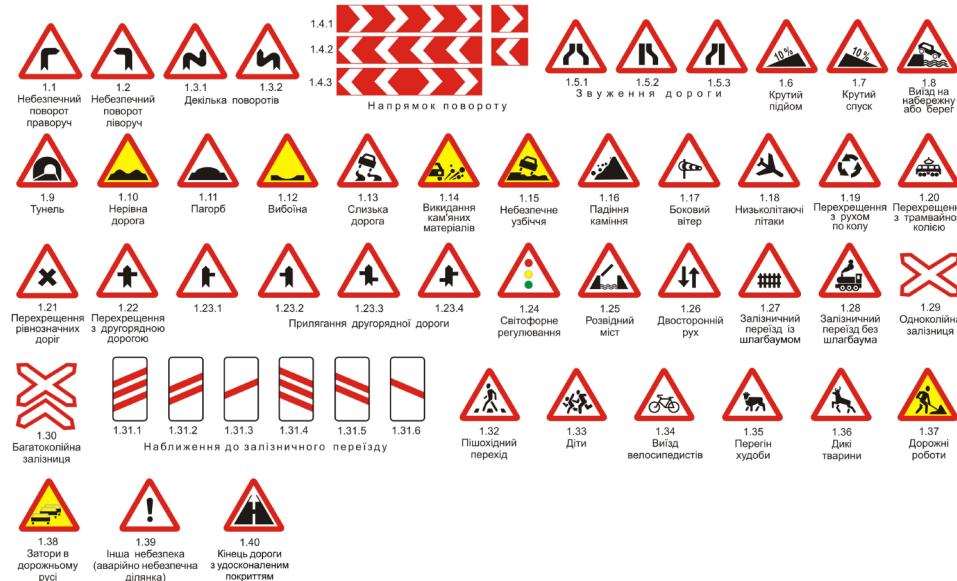
2.7 — бордюри в місцях, де заборонено стоянку транспортних засобів.»

27. Додатки 1 і 2 до Правил викласти в такій редакції:

«Додаток 1
до Правил дорожнього руху
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 11 лютого 2013 р. № 111)

33. ДОРОЖНІ ЗНАКИ

1. ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНІ ЗНАКИ

2. ЗНАКИ ПРІОРИТЕТУ

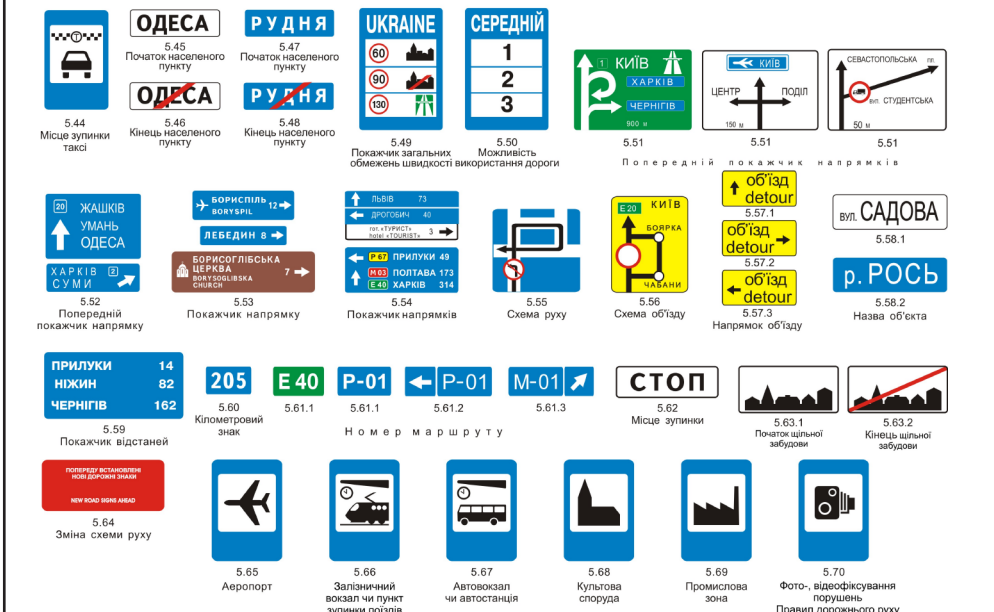
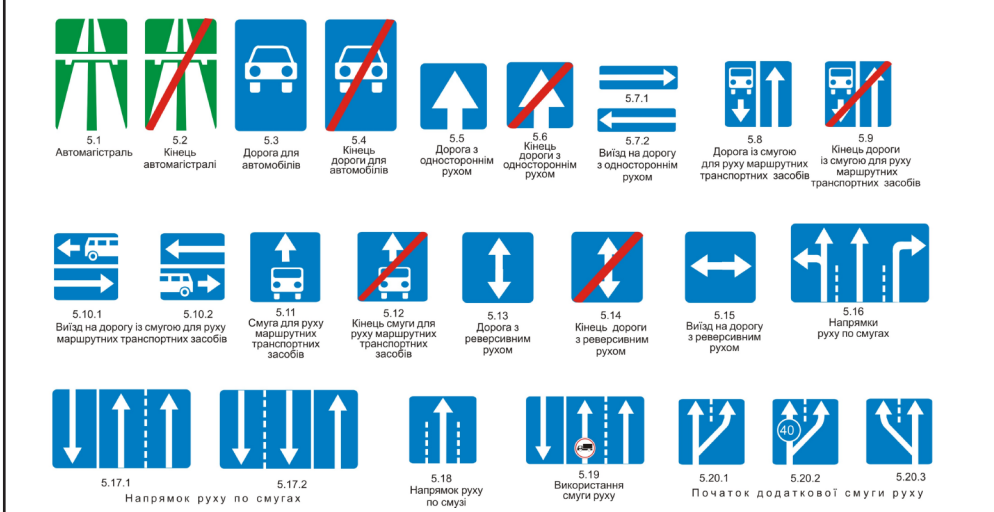
3. ЗАБОРОННІ ЗНАКИ

4. НАКАЗОВІ ЗНАКИ

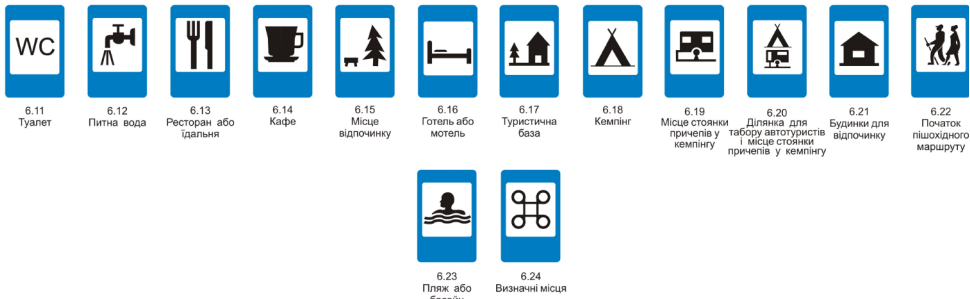
5. ІНФОРМАЦІЙНО-ВКАЗІВНІ ЗНАКИ

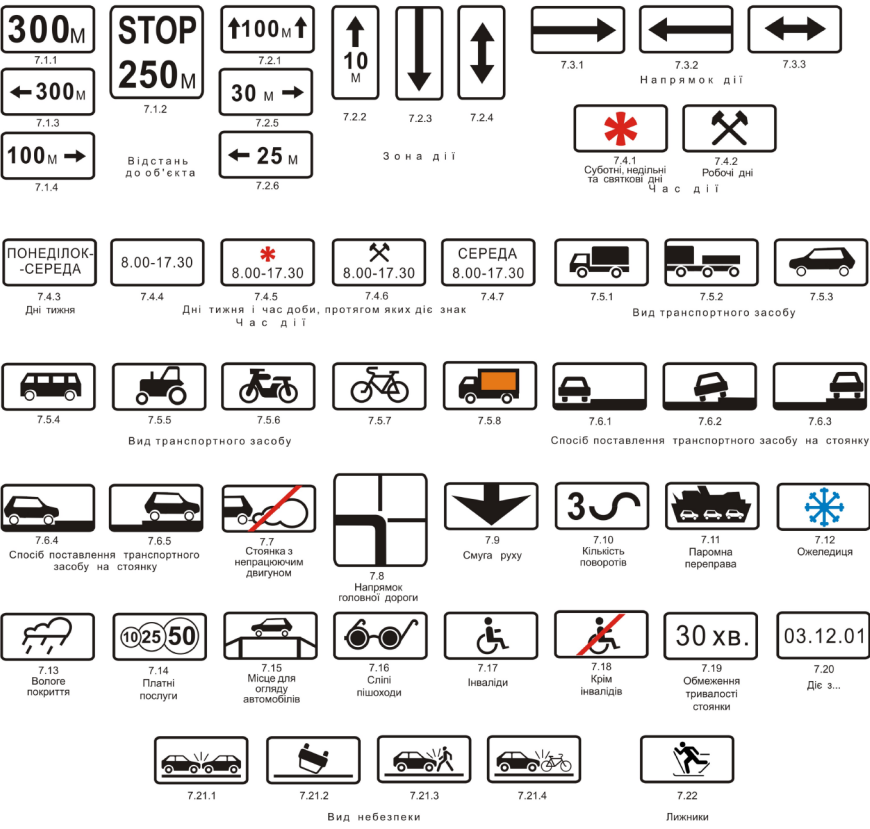
6. ЗНАКИ СЕРВІС

ОРІЄНТИР № 8

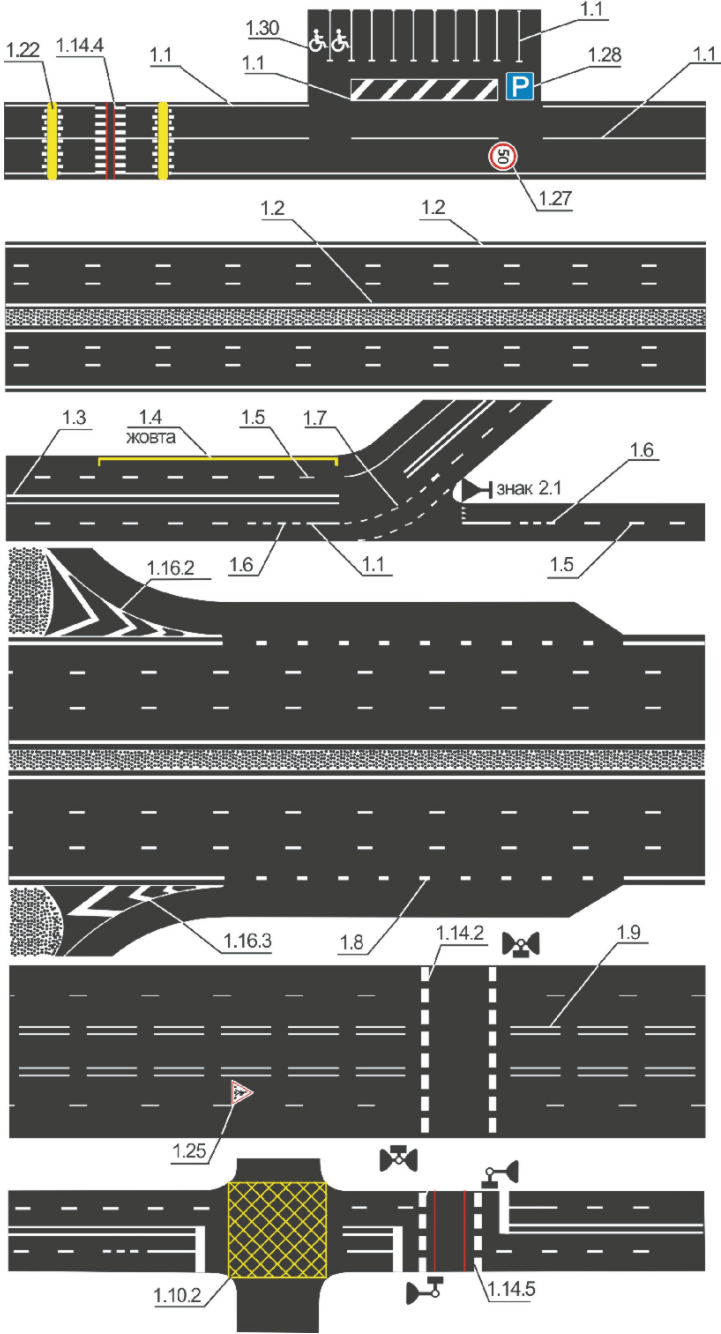

7. ТАБЛИЧКИ ДО ДОРОЖНИХ ЗНАКІВ

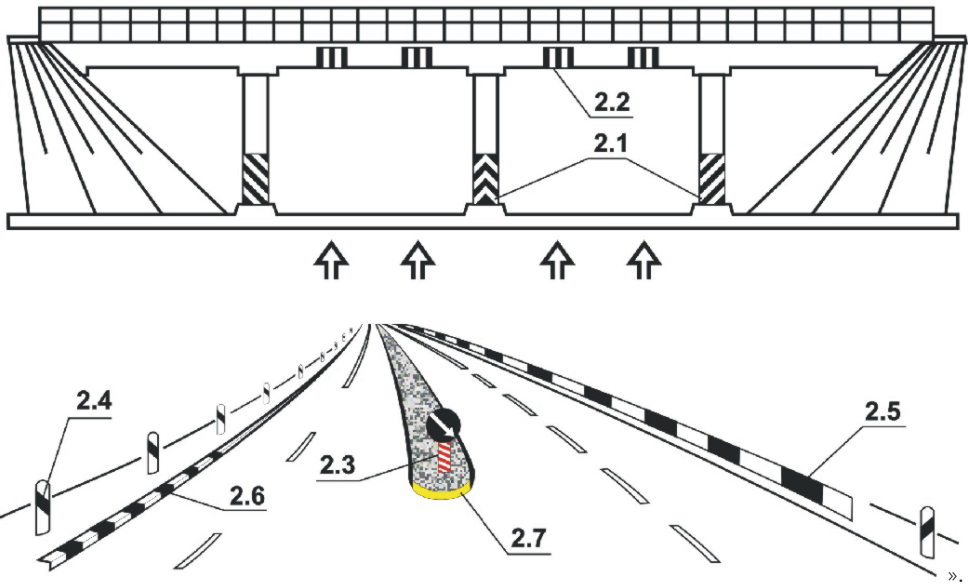

Додаток 2 до Правил дорожнього руху (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2013 р. № 111)

1. Горизонтальна розмітка

2. Вертикальна розмітка

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 6 лютого 2013 р. № 72-р Київ

Про схвалення Концепції проекту Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю»

1. Схвалити Концепцію проекту Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», що додається.

2. Міністерству економічного розвитку і торгівлі разом з Державною службою з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, Антимонопольним комітетом, Міністерством юстиції, Міністерством фінансів, Фондом державного майна та Державним агентством з управління державними корпоративними правами та майном розробити з урахуванням положень Концепції, схвалені цим розпорядженням, та подати у тримісячний строк Кабінетові Міністрів України проект Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

СХВАЛЕНО розпорядженням Кабінету Міністрів України від 6 лютого 2013 р. № 72-р

КОНЦЕПЦІЯ проекту Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю»

Проблема, яка потребує розв'язання

На сьогодні товариства з обмеженою відповідальністю є найбільш поширеною організаційно-правовою формою для малого та середнього бізнесу. Правовий механізм створення, провадження діяльності, припинення товариства

ФОТОРЕПОРТАЖ

До Києва завітали самураї

ВИСТАВКА. «УК» дізнався про мистецтво японського воїна

Дарина ФІАЛКО
для «Урядового кур'єра»
Олександр ЛЕПЕТУХА
(фото),
«Урядовий кур'єр»

Східний войовничий дух Соповив Київський планетарій. Тут триває виставка «Самураї. Мистецтво війни», на якій «УК» уже побував і поспішає поділитися враженнями від побаченого й почутого. Тож запрошуємо до уявної екскурсії виставкою.

Із виставкової зали лунають слова японської мудрості, що звучать на тлі східної музики. І ось фактично на порозі відвідувачів зустрічають три манекени заввишки з людину: один самурай — верхи на коні, інші приготували до бою зброю. Історія свідчить, що спершу самураї були звичайними слугами. А воїнами стали, коли військам бракувало кількісної сили. Тоді й освоїли мистецтво війни. Воно виявлялося і в зовнішніх ознаках. В експозиції представлено обладунки воїнів XIV–XIX ст., що заворожують своєю мозаїчною композицією. Над таким одностроєм працювала низка майстрів упродовж року, проте бувало, що цей термін подвоювався. Якість матеріалів, із яких виготовляли обладунків, вказувала на ранг воїна. Родзинкою експозиції називають спорядження Токугава Ізасу, завдяки якому в Японії свого часу наставала епоха миру.

До того ж виставка представляє різні види масок для воїнів, якими вони жахали супротивників, шоломів і прикрас до них. Кожен шолом забезпечував упізнаваність самурая на полі бою, мав призначення й вказував на ранг воїна.

Окрема експозиційна зала присвячена мечам. Кажуть, що в цій зброї містилася душа самурая. Тож її передавали з покоління в покоління. Наш екскурсовод розказала, що сила самурая була не в мечі, а в його розумі, душі, бажанні

Манекени самураїв на повен зріст — видовище вражаюче

Японська красуня на тлі віяла

Якщо зброя в руках справжнього воїна — навіть травинка, то на що здатна його стріла?

Жахати супротивників можна і своїми масками

здобути перемогу. Тому навіть травинка в руці справжнього воїна може перетворитися на зброю.

Головною зброєю самурая були лук і стріли. Цікаво, що назва лівої руки у перекладі з японської означає «рука, у якій тримають лук», тому її японці вважали важливішою, ніж

Сила самурая була не в мечі, а в розумі

праву. Існує навіть традиція відрізання мізинця лівої руки на знак спокутвання серйозної провини.

Серед зброї окреме місце займає експозиція споряджень для здійснення сеппуку (японського ритуального самогубства). Тут і білий костюм віком понад сто років, призначений лише для цього ритуалу.

Такий запеклий дух війни утихомирюють шовкові сувої, що звисають зі стелі, майже торкаючись підлоги. Вони демонструють зразки інтимної лірики Тайра Цунемори, принцеси Шікіко та інших. Стіни прикрашає японський живопис. Справді «живописний» вигляд має колекція кімоно: дорожчих і дешевших, із довгими рукавами (ознака незаміжніх) і коротшими (вказують на заміжню жінку), повсякденних і весільних.

Неподалік красується уквітчений золотом японський театральний костюм.

Передають японський колорит і другорядні експонати, як ось заслони.

Вони слугують не тільки для розподілу простору, це частина декору, оскільки у традиційному японському будинку картин немає. На заслонах японці зображували різноманітні сюжети, які могли розглядати годинами. У будинках самураїв популярними були сюжети воєнної тематики.

Якщо нас, сучасників, віяла рятують від спеки або доповнюють образ, то японці знаходили їм значно оригінальніше призначення. Віяла слугували записниками ідей, а ще на них японці могли передати милостиню. Пізніше віяла використовували під час війни: ними, наприклад, можна було давати сигнали на полі битви. До того ж спочатку їх носили лише чоловіки, пізніше — жінки, діти.

Закінчують експозицію костюми японських аристократів, пошиті на англійський кшталт. А передусім найбільш мрійлива частина експозиції — святиня Аматерасу, богині сонця, однієї з головних божеств синтоїзму. Саме тут відвідувачам пропонують загадати бажання. Як це зробити? Дізнайтеся на самій виставці, що триватиме до 20 квітня.

До слова, інколи виставку супроводжують майстер-класи (з приготування суши, з японського живопису, орігамі тощо).

Ворожіння по-японськи: що чекає на родину в новому році?

СОЦІУМ

Адреналін... під лавиною

БЕЗПЕКА. Цього року Карпати встановили рекорд за кількістю туристів, які заблукали в горах

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

У січні підрозділами гірської пошуково-рятувальної частини було здійснено понад 80 виїздів і виходів у гори, врятовано майже таку саму кількість людей, які опинилися в небезпеці. Ще понад 70 особам надано невідкладну долікарську допомогу.

На попередження не зважають

...Двоє сноубордистів із Києва і Полтави, незважаючи на сильний туман і знехтувавши попередженнями, подалися на гору Гемба Боржавського хребта. І потрапили під лавину. Одному вдалося надіслати SMS: повідомляв, що у нього зламані ноги, перебуває в лісі. Більше нічого про зниклих невідомо.

На допомогу їм рушили чотири групи рятувальників. Пошуки біля самої вершини нічого не дали, тож перебралися на протилежний бік Боржавського хребта. Довелося на 90 кілометрів обігнути хребет, під'їхавши з іншого боку автомобілем.

Рятувальникам на цій останній стадії довелося прориватися буреломами, зворами і потоками в обидва боки 35 кілометрів. Першого потерпілого, Дмитра, знайшли в одній із чотирьох лавин, які перед тим зійшли з Гемби. Його ледь чутне благання про допомогу почув хтось із рятувальників. Хлопець пролежав у снігу майже

Без сторонньої допомоги життя можна втратити і серед «мирних» Карпат

ДОВІДКА «УК»

Минулорічної зими на Тернопільщині зафіксували 26 лавин, з них 15 — хуртовинного типу і 11 — з мокрого снігу. Загалом на території області зареєстровано приблизно 1000 лавинонебезпечних схилів. До речі, у 1988 році біля гори Стой зійшла найбільша снігова лавина. Її пробіг — 3,5 кілометра, повалила ліс на 16 гектарах. Навіть дуже сухий сніг під час руху з великою швидкістю в лавині стає вологим (незалежно від температури повітря), а маса одного кубічного метра вологого снігу досягає 0,8 тонни.

28 годин! У нього виявлено відкриті переломи ніг (лікарі пізніше нарахували їх понад десять). Про силу звергнутого зі схилу снігу можна говорити з того, що сноуборд Дмитра зірваний із кріплення: їх вирвано «з м'ясом». Саме сноуборд, обертаючись, призвів до переломів ніг.

На зв'язаних із лиж і снігоступів ношах хлопця доправили в долину. І лише щасливий випадок допоміг групі, спускаючись долу, знайти й другого потерпілого. Його тіло буквально відкопували з-під снігу, а стан вказував на те, що шансів вижити не було: відкриті

рани черевної порожнини, дихальні шляхи забиті снігом. Смерть настала миттєво в сніговій круговерті. За тілом Максима поверталися пізніше.

Той трагічний випадок був не першим. На третій день Різдва Христового в горах зник 24-річний громадянин Чеської Республіки. Його шукали більш як тиждень, але так і не знайшли. 19 січня не повернулися додому двоє туристів із Києва. Пошукові роботи тривали вісім днів, у них брали участь понад 150 чоловік та 15 одиниць техніки: гірським рятувальникам допомагали кінологи й піротехніки, лісники, правоохоронці й волонтери.

Хто забезпечить необхідним обладнанням?

Зниклих знайшли на горі Великий Верх уже мертвими. Хоч як дивно, але один із загиблих — киян, 60-річний Віктор Грищенко — був відомим українським альпіністом, майстром спорту міжнародного класу. До цього підкорював вершини Кавказу, Тянь-Шаню, Паміру. А життя втратив у невисоких і «мирних» Карпатах.

Усе це нагадує, якими непередбачуваними бувають гори в цей час. Водночас — спонукає і до висновків. Прагнучи адреналіну, мандрівники забувають про обережність. Часто саме вони — причина сходження лавин. Чи вартий адреналін, за яким сміливці рушають у гори, неймовірних зусиль десятків, а то й сотень рятувальників, хвилювань, сліз рідних і близьких?

Але постає й інше запитання: чому власники курортів, турфірм, які спрямовують або супроводжують туристів, не забезпечують їх усім необхідним обладнанням, яке додавало б безпеки?

В Австрії кожен, хто піднімається в гори, має на собі прилад, так званий біпс. З одного боку, ним легко керувати, з другого — сигнал від людини долинає навіть із-під снігу. В альпійській країні для туристів обов'язкові щоранкові інструктажі, як слід

поводитися нагорі. За катанням лижників там спостерігають навіть із вертольота, який опиняється на місці події найпершим. Наближаються до такого рівня безпеки і в Словаччині.

У нас щодо цього, як кажуть, кінь не валявся. Але ж зимові туристи мали б отримувати від власників курортів гарантії безпеки. Мають право на більшу увагу до їхнього здоров'я і життя хоча б тому, що за це платять гроші. І чималі.

А робота рятувальників... Їм доводиться діяти з перевантаженнями, в екстремальних умовах. Сьогодні на одного закарпатського рятувальника припадає 318 квадратних кілометрів. Це майже в 20(!) разів більше, ніж, наприклад, у Словаччині або Чехії. Там один рятувальний пункт охоплює площу 15—20 квадратних кілометрів, завдяки чому до місця пригоди можна дістатися приблизно за годину. У нас це можуть бути і десятки годин, досить згадати останній приклад із сноубордистами. Додаткові витрати на безпеку окупляться збереженими життями.

P.S. Врятованому під вершиною Гемби київському туристу через переохолодження довелося частково ампутувати ногу. Попри цю втрату, він уже зареєстрував у Києві шлюб із коханою. А ось у іншого, який загинув у сніговому полоні, залишилася вдома 10-місячна дитина...

Хмарочос хатинкам не сусід

МІСТОБУДУВАННЯ. Як зберегти історичний і архітектурний ландшафт древнього Чернігова?

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Коли у дворах неподалік Чернігівського Валу між старими приземистими «хрущівками» почалися підготовчі роботи до спорудження багатоповерхівок, проти цієї ідеї виступили і громадськість, і науковці. Адже Чернігів — єдине в Східній Європі слов'янське місто, яке будували впродовж тисячоліття, воно зберегло історичний і архітектурний ландшафт. Він ґрунтується на основних засадах давньоруського містобудування, яке з появою в історичному центрі висотних будівель утратило б свою автентичність.

Зараз, коли обговорюють питання внесення архітектурно-ландшафтного комплексу Чернігова до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, турбота громад-

ськості про збереження самобутності старовинного міста особливо важлива. Адже з плином часу багато історичних деталей стають дедалі розмитішими. Причому, безслідно зникає унікальне дерев'яне різьблення на будинках

дерев'яний карниз. Тому питання створення ініціативної групи «Збережемо старий Чернігів» назріло як ніколи.

— Ми маємо приклад багатьох міст, де запізно схаменулися і почали берегти історичні та архі-

Питання створення ініціативної групи «Збережемо старий Чернігів» назріло як ніколи.

XVIII—XIX століття. Ще сто літ тому вони складали третину міських будівель і були своєрідними і неповторними.

Нині багато дерев'яних візерунків заховані під пластиком. Тільки після розмови з господарем з поясненням значення різьблених візерунків-оберегів подекуди лишається хоча б

тектурні пам'ятки після того, як багатьох із них уже було не повернути, — сказав студент Чернігівського медичного коледжу, який приєднався до ініціативної групи одним із перших, Микита Вікторов. — У Чернігові ще не така безнадійна ситуація, але за умови, що її не пустять на самоплив.

Місто, звісно, розвивається, і багатоповерхівки йому потрібні. Але не в історичній зоні. Тож насамперед громадська ініціатива охопить вулиці приватного сектору, де паралельно з просвітницькою та інформаційною діяльністю створить реєстр найбільш цінних будинків з описом їх історії.

Відродження старовинного кварталу в сусідньому місті Гомелі надихнуло на ідею перенести кілька дерев'яних будиночків у відведене місце і перетворити їх у міні-музей, наповнивши виробами традиційних чернігівських ремесел. Це стане ще однією родзинкою міста і привабою для туристів. А зараз створюють веб-сайт, на якому всі бажаючі зможуть побачити зареєстровані пам'ятки зі світлинами й описами.

Продамо майно — отримаємо житло

Людмила ШЕКУН,
«Урядовий кур'єр»

ПЕРСПЕКТИВИ. Днями у Севастополі в Командуванні Військово-Морських сил України відбулася нарада, на якій презентували проект співпраці між військовим відомством і 15 будівельними компаніями. Йшлося про забезпечення житлом кримських військовослужбовців. Головнокомандуючий ВМС України Юрій Ільїн нагадав, що міністр оборони країни Павло Лебедєв, перебуваючи у Севастополі, заявив, що цю проблему відомство вирішуватиме за допомогою фінансів, які надходять від продажу майна Збройних сил на публічних аукціонах. Насамперед це стосується земель, які давно не використовують.

— Визначено 29 вивільнених земельних ділянок у Сімферополі, Феодосії, Євпаторії та інших населених пунктах півострова, у тому числі 13 — у Севастополі, — повідомив Юрій Ільїн. — Пропонуємо будівельним компаніям вивчити їх з точки зору можливої інвестиційної забудови.

Директор однієї з будівельних компаній Сергій Цофнас назвав пропозиції військових досить цікавими. На його думку, від втілення цього пілотного проекту виграють усі: військові отримають квартири, а будівельники вклядуть інвестиції і зароблять кошти.

— Наша компанія із задоволенням розгляне можливість забудови на кількох цих ділянках, — заявив керівник будівельної компанії Юрій Ташкалюк.

Подальша доля цієї ініціативи вирішиться, коли вже будуть чітко зрозумілі інтереси й побажання інвесторів. Однак командування ВМС визнає, що лише завдяки цьому проекту повністю зняти напругу з житлом не вдасться. Адже потрібні й бюджетні кошти. А поки що без свого житла 3300 кримських військових моряків. Якщо ще поррахувати й представників інших видів Збройних сил, то цифра збільшиться до 5025 чоловік.

